

Beküldte mosz - 2017, május 20 - 20:39

Az Országos Mentőszolgálat új főigazgatója, Csató Gábor tart attól, hogy munkatársai politikai csatározás közepén találják magukat a május végi tüntetésükön.

- Négy hónapja főigazgató, jó vásárt csinált, hogy felcserélte a nyugodtabb altatóorvoslást a főigazgatói szerepre, vagy már bánja az egészséget?

- Hogy milyen vásárt csináltam, ítéljük meg utólag, ha már lejárt a három évre szóló megbízatásom. Ha viszont arra gondol, hogy az utóbbi napokban több olyan helyzetbe kerültem, ami korábban ismeretlen volt számomra, hiszen a betegek szerettek, szakmai sikereim voltak, és nyugodt, jó életem, ahhoz képest biztosan nem csináltam jó vásárt.

- Mentős azért volt már...

- Nem ismeretlen számomra a szervezet. A dédnagyapám is mentős volt. Jómagam hat évet töltöttem a Hajdú-Bihar megyei mentőállomásokon. Orvostan-hallgatóként léptem be, voltam ápoló, mentőtiszt és orvosként is vissza-visszajártam. Ha kellett, hajnali fél háromkor ültem vonatra, hogy odaérjek a műszakra. Két hete Debrecenben jártam és bizony megcsuklott a hangom, amikor arról beszéltem, hogy ide hazajöttem. Azokban a napokban jelent meg a 168 Óra cikke a tömeges felmondásokról, meg hogy milyen béremelést nem kapnak meg a mentődolgozók. Leültem közéjük és elmondtam, hogy mit tudok mindarról, amit az újság írt, és mit teszek azért, hogy más legyen...

- Mit tesz?

- Arra törekszem, hogy a szakmai munkával foglalkozzunk és ne az egymás elleni áskálódással, aminek most szem- és fültanúi vagyunk. Elkészült több mint húsz eljárásrend, ami azt jelenti, hogy az ország legkisebb szegletében is például az agyi és egyéb keringési katasztrófákat azonos szakmai elvekkel és módon fogjuk ellátni. A közép-magyarországi régióban már meg is állapodtunk az agyi-érkatasztrófa centrumokkal arról, hogyan szervezzük meg, hogy a betegek a legrövidebb úton kerüljenek hozzájuk. Azzal mindenki nyer, ha a sztrókos beteg időben, megfelelő kezelést kap és nem kell élete hátralévő részét félig bénultan élnie, hanem újra lábra áll. És ha mindemellett sikerül a dolgozóinkat erkölcsileg és anyagilag is a mostaninál jobb pozícióig juttatni, már sikeres voltam. Pontosan tudom, mennyit keresnek a mentők, azzal is tisztában vagyok, hogy amit kapnak, az mire elég. Azt is tudom, hogy a keresetük nem elegendő, harcolni kell a többért. Csak azt kérem, hogy közelítsünk tisztességesen a problémához, és ne azzal kezdjük, hogy nekünk 60 százalékot ígértek, mert nem tudom ki ígérte azt a 60 százalékot.

- Nyilván ön is találkozott azzal a kormány előterjesztéssel, amelyben az szerepel, hogy 2017 májusától 60 százalék, és további 30-40 százalékot kaphat mindenki 2019 végéig. A mentők között elterjedt, hogy ezek a számok a mentőknek, Mártai István miniszteri megbízott által készített életpályamodellből származnak, amit az akkori főigazgató is szívesen tekintett a saját programjának.

- Ha valaki beleírt egy nagy számot az ön által említett előterjesztésbe azért, hogy alkalomadtán jobb alkupoziója legyen, arra azt tudom mondani: lehetséges, hogy van ilyen. De én nem beszéltem idei 60 százalékos béremelésről, és elszomorít, ha egy újságcikkből valaki arra a következtetésre jut, hogy ezt neki megígérték. Ha meg nem kapja meg, akkor utcára megy.

- Aggódik a májusi végére tervezett szakszervezeti demonstráció miatt?

- Nincs miért. Aki ígérte azt a bizonyos 60 százalékot, azé a felelősség, neki kell aggódnia. Ha majd ideérkeznek a demonstrálók a székházhoz, mint ahogyan a Magyarországi Mentődolgozók Szövetsége (MOMSZ) ígérte, odamegyek közéjük, és megkérdezem, tudok-e nekik valamiben segíteni.

- Azt írta a minap a 168 Óra, hogy ön nyomást gyakorolt a demonstrációra készülőkre, egyebek mellett meg is tiltotta, hogy azzal bárki elmenjen szabadságra. Van szabadságtiltalom?

- Nincs. A legkevésbé sem szeretnék nyomást gyakorolni. Sőt minden olyan törekvést támogatok, amely a mentőknek jobb munkakörülményeket teremt. Ám azt nem szeretném, hogy a mentődolgozók egyszer csak egy politikai csatározás közepén találják magukat, mert ők ott az utcán lesznek húszan, vagy háromezren, és mellettük még lesz tízezer másik, aki teljesen más célokból tüntet. Félő, hogy lesznek ott olyanok is, akik a mentők tiltakozását arra használnák, hogy kormányellenes hangulatot szítsanak, miközben a mentők nem ezért mennek az utcára. Ha azért tüntetnek, mert nem kaptak munkaruhát, vagy valamilyen juttatást, akkor azt tudom támogatni, mert az nem a kormány ellen és nem is ellenem szól. Hanem az előző vezetés ellen, hiszen a pénz itt volt a szervezet kasszájában, csak nem fizették ki.

- Kezdeményezett már tárgyalást a demonstrációt szervező szakszervezettel?

- Amikor beléptem a szolgálathoz akkor szembesültem vele, hogy a három között van egy szakszervezet, amelynek az elmúlt öt évben nem sikerült a munkáltatóval megegyezni az együttműködésről...

- Erre nincs is szükség...

- De mi azt kértük, hogy ők, a MOMSZ, készítsen egy megállapodás-tervezetet arról, milyen feltételekkel szeretne az új menedzsmenttel együtt dolgozni. Nálam jobban senkinek nem lehet érdeke, hogy a mentődolgozóknak jó legyen, ebben az értelemben magam vagyok a legnagyobb érdekképviselő.

- Ha ez így van, akkor tüntetni is megy 31-én?

- Miért tüntetünk?

- Lát esélyt, hogy a költségvetési vita végén, kaphatnak egy még nagyobb béremelést, mint a jövő évre ígért plusz 10 százalék?

- Vagy igen, vagy nem. Ez nem rajtam múlik. De abban biztos vagyok, hogy ha folyton ezt az emlegetett 60 százalékot szajkózzuk, rossz úton járunk.

- Körülbelül 8-10 milliárd forintba kerülne a kormány által tárgyalt, de ki nem hirdetett egyszeri 60 százalékos és 2019 végéig további 30-40 százalékos béremelés, Ön szerint van ekkora mozgástér még a költségvetési vitában?

- Erről nem tudok mit mondani, ha előterjesztéseket olvasgatnék, biztosan nem haladnék a saját munkámmal. Például annak a valós problémának a megoldásával, hogy nincs a dolgozóknak munkaruhája. Tavaly 300 millió forintot kapott az OMSZ erre a célra, és év végéig sem sikerült a közbeszerzési kiírásig eljutni. A pénzt is csaknem visszavette a kormány, mert nem költöttük el időben. Éppen most készültünk el a közbeszerzési kiírással, olyan ruhát szeretnék, ami nem lyukad ki az ülepénél, a térdénél, kényelmes és akkor sem ázik bőrig a bajtárs, ha esőben kell lemászni egy sérültért az árokba. Ostobaság az a mostanában sokfelé hangoztatott vád is, hogy a vizes világbajnokságon dolgozók kapnak majd először rendes ruhát. Az ott szolgálatot teljesítők is egyenpólóban tudnak dolgozni, mert lehetetlen addig a közbeszerzési eljárás végére érni, és még le is gyártatni az öltözetet.

- Véleménye szerint van annyira veszélyes a mentők munkaköre, mint a közterület-felügyelőké?

- Tudom, mire akar kilyukadni. A Kúria ítéletére, amely megsemmisítette a kockázati-pótlék perekben a korábbi, a dolgozóinknak kedvező jogerős bírósági ítéletet. Ha a véleményemre kíváncsi, az egészségügyben végzett bármilyen munka hordoz kockázatot, de ennek kompenzálására ott vannak a pótlékok. Azt, hogy egy munkakör hordoz-e olyan kockázatot, amelyért kockázati pótlékot kellene fizetni, jogszabályok határozzák meg. De a kockázati pótlékkal kapcsolatban is csak azt tudom mondani, amit egy sor más kérdésére. Január 16-a óta vagyok főigazgató, az azóta keletkezett problémák megoldásán dolgozom, és az elődöm által itthagytakra is próbálok megoldást keresni. Amikor Kúspér Zsolt, a MOMSZ szakszervezeti vezetője beperelte a mentőszolgálatot 2012-ben, nekem nem volt közöm a mentőszolgálathoz, még a fiatal szakorvosok nyugodt életét éltem.

- A Kúria döntése miatt az egyszer már jogerősen megnyert és kifizetett összegeket az érintett mentősöknek vissza kell fizetniük. Ez viszont már az ön hatáskörébe tartozik. Visszakéri? Egy összegben? Kaphatnak kedvezményt?

- A mentőszolgálatot az adófizetők finanszírozzák, így nincs lehetőségem arra, hogy elengedjem ezt a tartozást. Az érintett 18 felperestől vissza kell kapnunk ezt a fejenként egymillió-négyszázezer forintot, plusz az ügyvédi irodának, amely a mentőszolgálatot képviselte, volt másfél milliós perköltsége is. Nem kérünk rá kamatot, és akár mindenkivel személyesen is egyeztetve megpróbálok valamilyen lehetőséget találni a részletfizetésre is. Az is nyilvánvaló, hogy az egyszer már kifizetett pénzt elköltötték. Nem luxusutazásra, hanem a megélhetésükre, a hiteleikre. Azt is tudom, hogy a visszafizetés komoly terhet jelent nekik. Ezért is mondom, hogy felelőtlenség a mentődolgozókat olyannal áztatni, ami nem reális.

- Azt állítják mentődolgozók, hogy azoktól is kéri a perköltsége megtérítését az OMSZ, akik a saját perüket megszüntették a Kúria döntése nyomán. Az ő esetükben sem gyakorolhatna méltányosságot?

- Ezt a perköltséget az OMSZ egyszer kifizette. Az lenne a méltányos, ha az, aki áltatta a dolgozókat azzal, hogy sikeresek lehetnek a veszélyességi pótlékügyben a bíróságon, most ő vállalná ezt a költséget. Csak azt tehetem, hogy megvizsgálom a lehetőségeket, hogy minél kisebb teherrel ússzák meg ezek a munkatársak. Amit lehet, nem fogunk érvényesíteni a követelésből.

- Az elődje, Máté Gábor egy interjúban azt mondta: miután hiányzik a feladatok zökkenőmentes ellátásához szükséges mentőkapacitás harminc százaléka, el kéne felejtetni a 15 perces kiérkezési időt, és ezt vagy meg kéne magyarázni a lakosságnak, vagy pótolni azt a bizonyos 30 százalékot emberben, autóban. Ön hol tart, mi a viszonya a 15 perchez?

- Ha valakinek kell a mentő, akkor a 15 perc várakozás is sok. Sok mindenbe kezdtünk bele annak érdekében, hogy minél gyorsabban érjünk oda a bajba jutottakhoz. Képezni kezdtük az irányításban dolgozókat, kaptak algoritmust ahhoz, hogy jól dönthessenek, hogy egy-egy híváskor, kihez, kit és milyen autót küldjenek. Sokszor bizonyították azt is, hogy akár telefonon is képesek segíteni, ameddig odaér a mentő.

- Ennek ellenére Közép-Magyarországon tavaly minden tizedik betegnek fél óránál többet kellett várnia, vagy például Szolnok megyében a mintegy 22 ezer sürgős hívásnak csak alig több mint a felében sikerült 15 perc alatt mentőt küldeni...

- Erre csak azt tudom mondani, tavaly nem sikerült kiírni a mentőautó-tendert, a gyártás csak ez év elején indulhatott meg, ha jóval hamarabb írják ki, jóval több autóval lehetett volna menteni, és nem kellett volna azt mondani, hogy a 13 éves kocsikat is tartunk szolgálatban. Ami valóban veszélyeztetheti a beteget, és a kocsin dolgozót is. Amint beléptem, nem engedtem a 13 éves kocsikat tovább dolgozni. A mentőgyárban most hétvégén is dolgoznak, folyamatosan kapjuk az új autókat. Mindez nem csak azt jelenti, hogy az öregebbeket cseréljük, hanem azt is, hogy a korábbiaknál negyvennel több mentő jut a munkára.

Forrás: nepszava.hu

Like

- [up](#)
49%
- [down](#)
51%

• A hozzászóláshoz [be kell jelentkezni](#)

• **Print**

• 16313 olvasás